

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Jerzy Szczurewski SSA Andrzej Ulitko (spr.)
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Anny Wasilczuk

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2017 r.

sprawy **K. P.**

oskarżonego o czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k., z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

z powodu apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 6 lipca 2017 r. sygn. akt III K 20/17

I. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. B. kwotę 738 złotych, w tym 138 złotych podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

K. P. został oskarżony o to, że :

I. w okresie od nieustalonego dnia maja 2014 r. do 09.02.2015 r. działając wspólnie i w porozumieniu w różnych okresach z innymi ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych oraz podrabianiu dokumentów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w dniu 30.12.2014 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, usiłowali doprowadzić Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13.275 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Banku (...) Oddział I w B. co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób chcąc wyłudzić pieniądze, za namową innych osób złożył wnioszek o przyznanie pożyczki konsumenckiej w kwocie netto 10.000 złotych wraz z nieprawdziwym uprzednio podrobionym przez inną ustaloną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o., (...)-(...) W., ul. (...), lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej K. P., czym działał na szkodę Banku (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XVIII w dniu 27.10.2014 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.292,93 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Banku co do swojego zamiaru i możliwości spłaty raty pożyczki, co do swego zatrudnienia na umowę o pracę, za namową innych ustalonych osób wyłudził dla nich pieniądze w kwocie 20.000 zł składając wnioszek o przyznanie pożyczki gotówkowej w kwocie 20000 złotych wraz z podrobionym uprzednio przez inną ustaloną osobę zaświadczeniem o jego zatrudnieniu w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w efekcie czego zatajając brak zamiaru i możliwości spłacenia pożyczki zawarł umowę pożyczki nr (...) kwoty 25.292, 93 zł, na którą składała się kwota wypłaconych pieniędzy, ubezpieczenie pożyczki oraz opłata, której nie spłacano, działając na szkodę Banku (...) S.A. w W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XIX w dniu 28.10.2014 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.129,79 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Banku co do swego zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do swojego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że za namową innych ustalonych osób wyłudził dla nich pieniądze składając wnioszek o przyznanie pożyczki gotówkowej w kwocie 3000 zł wraz z podrobionym uprzednio przez inną ustaloną osobę zaświadczeniem o jego zatrudnieniu w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w efekcie czego zatajając brak zamiaru i możliwości spłacenia pożyczki doprowadził do zawarcia umowy pożyczki nr (...) kwoty 4.129,79 zł, na którą składała się kwota wypłaconych pieniędzy, ubezpieczenie pożyczki oraz opłata, której nie spłacano, działając na szkodę banku (...) S.A. w W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XX w dniu 24.11.2015 r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1400 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do swego zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, w ten sposób, że za namową innej ustalonej osoby wyłudził on dla niej pieniądze w kwocie 1400 zł składając wnioszek o przyznanie pożyczki gotówkowej w w/w kwocie, w efekcie czego zatajając brak zamiaru spłacenia pożyczki doprowadził do zawarcia umowy pożyczki nr (...), której nie spłacono, działając na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXI w dniu 09.02.2015 r. w B. przy ul. (...) (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu usiłowal doprowadzić (...) z siedzibą w G. Oddział (...) do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w kwocie 2000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do swego zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do swojego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że za namową innej ustalonej osoby wyłudził pożyczkę w w/w kwocie, składając uprzednio podrobione przez inną ustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o. w W. od dnia 20.05.2014 r. na stanowisku pracownika serwisu samochodowego z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1808,10 zł i wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację wnioskującego, czym działał na szkodę (...) z siedzibą w G.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXII w dniu 09.02.2015r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9432 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. w B. co do swego zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, w ten sposób, że za namową innych ustalonych osób wyłudził on dla nich pieniądze, składając wniosek o przyznanie pożyczki w w/w kwocie, w efekcie czego zatajając brak zamiaru spłacenia pożyczki doprowadził do zawarcia umowy pożyczki nr (...), której nie spłacano, działając na szkodę (...) sp. z o.o. w B.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXXVIII. w dniu 13.10.2014 r. w B. w punkcie sprzedaży przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o. o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 3639 zł za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika wymienionego punktu co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej umowy, w ten sposób, że zatajając brak zamiaru wywiązania się z umowy, w szczególności brak zamiaru i możliwości spłacania rat oraz regulowania rachunku z tytułu świadczonych usług, zawarł z (...) sp. z o. o. umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, po przedłożeniu podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) sp. z o.o. w W., na mocy której otrzymał w cenie promocyjnej rozłożonej na raty telefon marki S. (...) Z3 o wartości 3639 zł, nie wywiązując się z umowy, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

XXXIX. w dniu 18.12.2014 roku w B. przy ulicy (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1578, 09 zł w ten sposób, iż w celu uzyskania pożyczki w kwocie 1000 zł wprowadził w błąd pracownika w/w spółki co do zamiaru spłaty należności kwoty pożyczki powiększonej o prowizję spółki oraz co do swego zatrudnienia w spółce (...) sp. z o.o., (...)-(...) W., ul. (...) z miesięcznym dochodem w wysokości 1900 zł, w wyniku czego zawarto z nim umowę pożyczki pieniężnej 1000 zł - pakiet gotówka Nr (...), gdzie do spłacenia zgodnie z umową było 1578, 09 zł, której następnie nie spłacił, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedziba w W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 6 lipca 2017 r. w sprawie o sygn. akt III K 20/17 oskarżonego K. P. uznał za winnego:

A. czynu zarzucanego mu w **punkcie I** i za to za czyn z punktu I na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

B. czynów zarzucanych mu w **punktach II, XVIII-XIX**, przy czym z opisu czynu z punktu II wyeliminował zwrot „uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu” i za to za czyn z punktu II na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a za czyny z punktów

XVIII-XIX na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art.4§1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. P. obowiązek naprawienia szkody w części:

- w związku ze skazaniem za czyn z punktu XIX na rzecz (...) S.A. w W. w kwocie (...),60 (jednego tysiąca trzystu siedemdziesięciu sześciu złotych sześćdziesięciu groszy) złotych;

C. czynów zarzuconych mu w **punktach XX, XXII** i za to za czyny z punktu XX i XXII na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art.4§1 k.k. skazał go, zaś na mocy art. 286§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

D. czynów zarzuconych mu w **punktach XXI, XXXVIII**, przy czym z opisu czynu z punktu XXI wyeliminował zwrot „uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu” i za to za czyn z punktu XXI na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.270§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś za czyn z punktu XXXVIII na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.270§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a na podstawie 286§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

E. czynu zarzuconego mu w **punkcie XXXIX** i za to za czyn z punktu XXXIX na podstawie art. 286§1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 46§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. P. w związku ze skazaniem za czyn z punktu XXXIX obowiązek naprawienia szkody na rzecz (...) S.A. w W. w kwocie 3639 złotych (trzech tysięcy sześćset trzydziestu dziewięciu złotych);

Na podstawie art. 91 § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. P. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. B. kwotę 1080 (jednego tysiąca osiemdziesięciu) złotych z należnym od tej kwoty podatkiem VAT w wysokości 23% tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu.

Zwolnił oskarżonego K. P. od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Rozstrzygnięcie powyższe zaskarżył obrońca oskarżonego w części dyspozytywnej wyroku – w zakresie rozstrzygnięcia o karze zarzucając mu:

- rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu K. P. w stosunku do stopnia winy oskarżonego polegającą na wymierzeniu oskarżonemu łącznej kary dwóch lat pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia, podczas gdy postawa oskarżonego przejawiająca się w przyznaniu się do zarzucanych mu czynów, opis ich dokonania, czynnym poszukiwaniu pracy na umowę oraz podejmowaniu prac dorywczych, sezonowych i starań ukierunkowanych na naprawieniu szkody, ciągle i nieprzerwane uczestniczenie w terapii uzależnienia od alkoholu wskazuje na potrzebę dania mu szansy, zaś cele postępowania, zarówno wychowawcze jak i prewencyjne, zostaną osiągnięte, także w przypadku wymierzenia mu kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca oskarżonego popierał apelację i wnioski w niej zawarte. Natomiast prokurator wniósł o nieuwzględnienie tego środka odwoławczego i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się niezasadna.

Podniesiony przez skarżącego zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności jest całkowicie chybiony.

W ocenie Sądu Apelacyjnego jej wysokość nie zawiera znamion rażącej niewspółmierności w kierunku nieuzasadnionej surowości.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, czyli inaczej, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą (wyrok SN z 11.04.1985r., V KKN 178/85, OSNKW 7 – 8/1991 poz. 60). Chodzi przy tym o różnicę tak istotną, że kary wymierzonej nie można by w żadnym razie zaakceptować.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, w przedmiotowej sprawie, wysokość wymierzonej oskarżonemu kary, została ustalona przez Sąd I instancji zgodnie z dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k.

Wbrew stanowisku skarżącego, Sąd Okręgowy wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, które wpływały na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności tj.: właściwości i warunki osobiste oskarżonego, motywację i sposób zachowania, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionych przestępstw oraz sposób życia przed ich popełnieniem, które szczegółowo przedstawił w pisemnych motywach swego orzeczenia.

Oskarżony mimo młodego jeszcze wieku jest osobą wysoce niepoprawną. Działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej dopuścił się przestępstw przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów. Nie posiadał stałego zatrudnienia i sięgał jedynie po sezonowe prace dorywcze. Ze swej przestępczej działalności pozyskiwał środki na zakup alkoholu, od którego był uzależniony. Jakkolwiek większości zarzucanych mu czynów dopuścił się „pod dyktando” innych osób - to jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy – tak wyspecjalizował się w swej działalności, że działał również na własną rękę. Oczywiście nie sposób zaprzeczyć, że jest on osobą niepełnosprawną z uwagi na zaburzenia słuchu i mowy. Niemniej jednak jest sprawny intelektualnie i nie stwierdzono u niego choroby psychicznej, która mogłaby ograniczać jego rozeznanie co do podejmowanych działań przestępczych. Ponadto zauważyć należy, że oskarżony nie jest sprawcą przypadkowym, albowiem w przeszłości już 3 – krotnie był karany sędownie i korzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Jednakże ta forma probacji okazała się nieskuteczna, albowiem kary te zostały wprowadzone do wykonania.

Sąd Okręgowy rozstrzygając o wymiarze kary miał również na względzie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego. Za taką przyjął fakt, że oskarżony podjął leczenie od uzależnienia, choć nie pominął również, iż mogło to być działanie instrumentalne, zważając na fakt, że oskarżony takie leczenie podjął dopiero po wszczęciu postępowania karnego. Oczywiście nie sposób również zaprzeczyć, że oskarżony przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia. Niemniej jednak argument ten nie mógł stanowić wystarczającej podstawy do odmiennego ukształtowania wymiaru kary, tak jak żądał tego skarżący.

Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu Apelacyjnego, zostały ocenione we właściwych proporcjach, co w konsekwencji sprawia, że wymierzona w wyroku kara łączna 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia odpowiada dyrektywom określonym w art. 53 kk. Jest ona nie tylko adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, ale również jest sprawiedliwa. Taka kara przyczyni się do powstrzymania postępującej degradacji społecznej oskarżonego i spełni swoje cele wychowawcze.

Z tych też względów na podstawie art.437§1 k.p.k. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach sądowych orzekł na podstawie art. 624 k.p.k. mając na względzie sytuację materialną oskarżonego.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust 1 pkt 5 i § 4 ust 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714).
